Profil nového riaditeľa SIS Pčolinského: Zákulisný hráč, ktorý sprevádzal Palka, Lipšica aj Kollára

- CZ24 News | 15. května 2020

SLOVENSKO: Najprv KDH, potom na ministerstvo k Palkovi a Lipšicovi a nakoniec ako nominant Kollárovho hnutia Sme rodina šéfuje SIS.

V polovici apríla Hlavnú sálu Prezidentského paláca zapĺňa čestná stráž a novinári. Na jednom jej konci stojí nenápadný muž v okuliaroch, s čiernym rúškom na tvári a čaká. Ľavú stenu koridoru, ktorým o chvíľu prejde, tvorí premiér Igor Matovič a minister vnútra Roman Mikulec.

Na opačnom konci tejto krátkej slávnostnej uličky ho čaká prezidentka Zuzana Čaputová. A menovací dekrét, po prevzatí ktorého sa Vladimír Pčolinský stáva oficiálne desiatym riaditeľom Slovenskej informačnej služby.

O jej šéfoch sa toho s výnimkou Ivana Lexu veľa nezverejňuje. V médiách sa riaditelia tajných snažia vystupovať čo najmenej a svoje súkromie si starostlivo chránia. A to aj napriek tomu, že ide o politicky dosadzovaných manažérov.

Nevydarený úvod

Nový riaditeľ Vladimír Pčolinský nemal byť výnimkou. Hneď na úvod zostal verný svojej stratégií z posledných rokov – držať sa v úzadí.

No nevydržalo mu to ani mesiac. Minulý týždeň totiž musel vysvetľovať podozrenia, že spolu s bratom, poslancom a podpredsedom hnutia Sme rodina Petrom Pčolinským mali zabezpečovať kompromitujúce fotografie bývalého premiéra Petra Pellegriniho.

Poslanec aj nový šéf tajných popreli, že by takéto zábery zháňali. „Videl som dve fotografie. Na jednej interiér auta a ruka, ako drží 500-eurové bankovky. Na druhej dve osoby v spodnom prádle v hotelovej izbe, sú otočené chrbtom a nie je vidieť, o koho ide," reagoval pre medzinárodnú sieť investigatívcov OCCRP riaditeľ SIS Pčolinský.

Bez ohľadu na to, či takéto zábery zháňal alebo nimi disponoval, nejaké fotky predsa len videl. Situácia tak ilustruje, že Pčolinský nie je v prostredí politiky a rôznych zákulisných hier žiadnym nováčikom.

Pri KDH od puberty

Napokon, kontakt s politikou mal vďaka svojej mame Marcele od ranej puberty. Tá patrila k zakladajúcim členom Kresťanskodemokratického hnutia, ktoré vzniklo v roku 1990. Samotný nový šéf SIS spomínal v rozhovore pre Sme z roku 2019, že na mítingu tejto strany bol už v roku 1994. Neskôr sa stal súčasťou KDH. Podľa vlastných slov hnutie opustil v roku 2007.

Práve tu sa zoznámil s politikmi, s ktorými neskôr strávil roky na ministerstvách aj v ďalších stranách.

Prvým kľúčovým človekom bol bývalý podpredseda KDH Vladimír Palko. „Spoznal som ho niekedy

okolo roku 2000 ako mladého priaznivca KDH, kde som bol vtedy podpredsedom. Potom pôsobil na mojom sekretariáte v KDH," spomína pre náš portál Palko.

V roku 2002 sa stal niekdajší podpredseda kresťanských demokratov ministrom vnútra v druhej vláde Mikuláša Dzurindu. Na rezort išli spolu s ním aj jeho verní. Medzi nimi aj Pčolinský. „Veľmi sa osvedčil, čiže keď som sa stal ministrom, tak bol riaditeľom mojej kancelárie a patril medzi mojich najbližších spolupracovníkov na ministerstve vnútra," vysvetľuje Palko.

Opisuje ho ako precízneho a racionálneho človeka s analytickým myslením. Hoci Pčolinský hovorí, že v bezpečnostných kruhoch sa pohybuje od roku 1998, exminister si nespomenul, že by sa tejto téme venoval pred nástupom na rezort vnútra.

„Ale potom sa v tej oblasti udomácnil veľmi dobre. A pokračoval v tom oboznamovaní sa s problematikou aj potom, keď už nebol na ministerstve," dodáva Palko.

Politické putovanie

V roku 2008 Palko z hnutia po nezhodách odišiel a založil stranu Konzervatívni demokrati Slovenska. Kontakty s Pčolinskými sa však nepretrhli. Do nového subjektu sa totiž pridala aj Pčolinského mama.

Rok nato sa konali voľby do vyšších územných celkov a Palkova strana nominovala súčasného šéfa SIS do Ústrednej volebnej komisie. Stal sa jej predsedom.

Politické spojenectvo sa definitívne pretrhlo po roku 2010. Konzervatívni demokrati pre finančnú situáciu nekandidovali v parlamentných voľbách. No kým Palko sa v podstate lúčil s politickým životom, Pčolinský bol späť – starý známy z KDH a čerstvý minister vnútra Daniel Lipšic z neho urobil riaditeľa svojej kancelárie.

Pčolinský, ktorý mal už roky blízko k svetu bezpečnostných zložiek, si zároveň odvtedy mohol obliekať policajnú uniformu. Za Lipšica ho totiž prijali aj do Policajného zboru a rovno s hodnosťou kapitána, čo vtedy čelilo kritike.

No z plánovaných štyroch rokov na ministerstve sa pre predčasné voľby zdržala vláda Ivety Radičovej na svojich postoch len dva. Triumf Smeru v roku 2012 dal do pohybu politickú scénu a ambiciózny Lipšic opustil KDH. Kým Pčolinského brat Peter patril k organizátorom protestov Gorila, Vladimír sa spolu s mamou presunuli do Lipšicovho projektu Nová väčšina.

Odchod od Lipšica

Hnutie však nesplnilo očakávania a dva roky po svojom vzniku sa začalo rozpadávať. Opustili ho Krajniak aj mama a syn Pčolinskí.

To sa už ale pomaly rodil projekt podnikateľa Borisa Kollára Sme rodina. Ideológom strany sa stal Milan Krajniak, jednou z popredných tvárí Pčolinského brat Peter, ktorý Vladimíra s podnikateľom zoznámil.

„Presvedčil ma svojím analytickým myslením, tým, že presne vedel pomenovať problém, vedel nastoliť riešenia, vedel chápať veci aj v širších súvislostiach," vysvetľuje Boris Kollár, čím ho nový šéf SIS oslovil v čase, keď sa stretli.

Pčolinský sa však tentoraz rozhodol, že zostane v pozadí ešte o čosi viac ako bežne a do Kollárovej strany nevstúpil. „Nikdy som nebol členom hnutia Sme rodina, päť rokov nie som členom žiadnej politickej strany," vysvetľoval po svojom vymenovaní za šéfa SIS.

Namiesto seba do strany zaangažoval svoju manželku Adrianu, ktorá sa v roku 2016 spolu s jeho bratom Petrom dostala Národnej rady.

Funkcia aj v opozícii

Keďže Sme rodina vtedy zostala v opozícii, veľa funkcií na rozdávanie nemala. Pre Vladimíra sa však jedna našla: hnutie ho nominovalo do komisie na kontrolu volieb a financovania politických strán, kde strávil celé štyri roky.

Popri tom sa aj naďalej venoval oblasti bezpečnosti a pôsobil v komisii pre ochranu verejného poriadku Bratislavy.

Do komisie sa dalo prihlásiť vďaka výzve zverejnenej na webe mesta. „Vtedy sa prihlásilo 17 záujemcov a v tajnom hlasovaní zvolili členovia komisie štyroch. Pán Pčolinský bol ‚platný' člen komisie a celkom často a vecne sa vyjadroval k preberaným témam. Vnímal som ho ako apolitického. Držal si odstup a mimo komisie som sa s ním nikdy nestretol," opisuje Pčolinského pôsobenie jeho kolega z komisie Jozef Uhler.

Pčolinský bol na rozdiel od brata odjakživa skôr nenápadný zákulisný hráč. Preto jeho pôsobenie vzbudzovalo otázniky. Mal prístup k informáciám, ktoré sa bežne nedostávali na verejnosť. Vylúčil však, že by bol agentom SIS.

„Nikdy v živote som nebol ani príslušníkom, ani spolupracovníkom tajnej služby, ale žiadny príčetný človek, ak by spolupracoval so spravodajskou službou, by vám takúto vec nepotvrdil. Ale ja vám hovorím, že naozaj nikdy som nebol a ani ma to nejakým spôsobom nelákalo," povedal v rozhovore pre Sme.

No priznal, že sa pozná s bývalými príslušníkmi tajnej služby, okrem iných napríklad Pavlom Forischom. Ten sa dostal do pozornosti najmä v súvislosti s tým, že dodával informácie bývalému poslancovi SaS Jozefovi Rajtárovi. Do pozornosti sa dostal aj minulý rok, keď sa pokúsil zdiskreditovať europoslankyňu Luciu Ďuriš Nicholsonovú s pomocou zmanipulovaného dokumentu kanadskej polície.

Taktiež podal trestné oznámenie na organizátorov demonštrácií Za slušné Slovensko. Dôkazom jeho zapojenia v tomto prostredí je nielen nedávno zverejnený článok o kompromitujúcich záberoch Pellegriniho, ale aj situácia okolo sociálneho zariadenia Čistý deň.

Kollárovo kompro

Bol to práve Vladimír Pčolinský, kto odfotil stretnutie mafiána Mariana Kočnera, jeho pobočníka Petra Tótha a šéfky zariadenia Zuzany Tománkovej. Neskôr v rozhovore pre Sme Pčolinský vysvetľoval, že údajne tri mesiace vedel o tom, že sa chystá kompromitácia Borisa Kollára, len nezistil detaily.

Kollár neskôr iniciatívne zverejnil, že si vymieňal správy s chovankyňou zariadenia. Bránil sa, že nevedel, že nie je plnoletá.

Predseda hnutia Sme rodina však vylučuje, že Pčolinský by pre neho robil akéhosi zhromažďovača informácií. „Nie. Pán Pčolinský na toto nie je určený," reagoval Kollár pre náš portál.